

mærksomheden har været henvendt derpaa, og at man kan komme til en Forandring i dette Forhold, en Forandring, som efter Sagtyndiges Mening skal være heldig — jeg kan ikke tillade mig at have nogen Mening derom, thi jeg er paa dette Punkt paa ingen Maade sagtyndig. Naar man fra Ministeriets Side ønsker en Bevilling af 10,000 Rd., ønsker man derved at fremme denne Sag hurtigere, end man kan ved den ordinære Bevilling; thi dersom Sagen skulde fremmes gennem den ordinære Bevilling, vilde det efter de Oplysninger, som foreligge os, i det Hele medtage en Periode af 17 Aar, idet der er omtrent 3,400 Rødekvipager, som skulle forandres, og de Midler, som ordinært ere bevilgede, kun tilstede at præstere 200 Rødekvipager om Aaret. Det vilde jo være høist uheldigt at udstyre en saadan hensigtsmæssig og nødvendig Reform et saa stort Antal Aar. Jeg tror derfor, at det vilde være i høi Grad ønskeligt, om Thinget vilde gaa ind paa at bevilge de nødvendige Beløb til denne Forandring. Den vilde, dersom de 10,000 Rd. bleve bevilgede, kunne gennemføres næste Aar ved 2 af vore Nytteregimenter. At gennemføre den delvis ved et Regiment kan man ikke tilraade; saa maa man vente med Forandringen, indtil der er saamange forandrede Rødekvipager tilstede, at et Regiment efter et fuldstændig kan forsynes. — Med Hensyn til Orgelskylts har jeg kunnet gaa med til det Mindretalsforslag, som foreslaar at udsætte Anskaffelsen i et Aar, saa at Halvdelen anskaffes i næste Finantsaar og den anden Halvdel i det paafølgende, og det Samme gælder om Forslaget til Anskaffelsen af Skylts til Søbefæstningen og til Forsterkning af Amunitionsmagasinerne paa Søbefæstningen, fordi jeg har troet i det af Ministeriet fremlagte Forslag til en overordentlig Bevilling at se, at denne Indskrænkning kunde selv fra Ministeriets Standpunkt ikke vække nogen Betænkelighed. Da man i Udvalget har sat saa stor Pris paa at tilvejebringe nogen Nedsættelse paa Krigsministeriets overordentlige Budget, har jeg bestræbt mig for i den Henseende at strække mig saa langt, som jeg troede at kunne forsvare.

Dinesen: Efterat det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Anshær) nu har forsvaret Bevillingen under § 25 mod de foreslaaede Nedsættelser, kan jeg fatte mig noget kortere. Jeg vil blot sige, at jeg tror, det er en farlig Ting at ville negte Bevillingen til Udvidelsen af Geværbeholdningen. Jeg skal henvisse til, hvad der er bleven anført her i Salen, hvergang dette Spørgsmaal har været til Forhandling, at en Beholdning af den Slags Geværer af omtrent 40,000 maa anses for at være for ringe. Jeg har tidligere gjort opmærksom paa, at i Krigen 1864 var der udliveret omtrent 2 Geværer for hver Mand, der deltog i Krigen, og dette maa altsaa være et Bevis for, at Beholdningen bør

have omtrent det dobbelte Antal af den Styrke, man kan gjøre Regning paa at bruge. Naar man nu har en Beholdning af kun omtrent 40,000 Geværer, og vi vide, at den almindelige Mening er den, at enhver vaabendyggtig Mand skal være til Fædrelandets Forsvar, er der megen Udsigt til, at denne Beholdning kan blive for ringe. Da de 4 første Spørgsmaal i § 25 efter min Opfattelse staa i indbyrdes Forbindelse med hinanden, skal jeg ikke sige Noget om hver enkelt af dem. Jeg har kunnet gaa med til at nedsætte den foreslaaede Udgift til Nyttierets Rødekvipager, ikke fordi jeg tror, at det er urigtigt at foretage denne Udgift, tværtimod jeg tror, at det vilde være rigtigt at gjøre denne Forandring, da Nyttierets Rødekvipager ved denne Forandring vilde blive ikke ubetydeligt lettere, end de nu for Tiden ere, men fordi jeg maa erkende, at dette ikke staa i en saa direkte Forbindelse med Forsvarsevnen, at denne Udgift ikke kan udsættes noget. Jeg vil gjerne anbefale, at vi nu skulle gjøre en Begyndelse med at fabricere Orgelskylts, saa at vi ikke skulle staa tilbage i Tilfælde af, at vi skulle komme til at gjøre Brug deraf. Den ærede Ordfører omtalte, at man fra et andet Sted vil oversføre endnu en 3die Udgiftspost paa Søminifontoen; det er imidlertid tidnok at udtale sig derom, naar det ligger for. Jeg tror for Resten, at vi allerede have oversført nok paa denne Konto, og at vi, dersom vi nu vilde oversføre endnu mere, vilde indskrænke Udwillingen af dette Forsvarsmiddel i en meget betydelig Grad. Hvad Bevillingen til Bagladekanoner angaar, er det kun modstræbende, at jeg er gaaet med til at foreslaa at nedsætte Bevillingen til kun 5 Kanoner, men der var mig ikke Haab om, at et Forslag til en større Bevilling vilde kunne gennemføres her i Thinget. Jeg skal imidlertid gjøre opmærksom paa, at naar der i Udvalgets Betænkning staa, at man finder det heldigt, at Bevillingen om nødvendigheden er gaaet noget langsommere frem med Anskaffelsen af dette Materiel, end Krigsbestyrelsen havde ønsket, saa er dette et Udtryk, som er bleven staaende i denne Del af Betænkningen fra et Tidspunkt, da det kun var et Flertal af Udvalget, der udtalte dette; det er egentligt ved Uagtsomhed fra Mindretallets Side, at dette Udtryk er bleve staaende, der er en Del af Udvalgets Medlemmer, der ikke dele denne Betragtning, og jeg skal sige hvorfor. Det er nok muligt, at det vilde være rigtigt at gaa langsomt frem med denne Udwilling, dersom vi beholdt Fred i Landet, og dersom der ikke kom et fjendtiligt Angreb, men kommer Tjenden og angriber os, kunne vi ikke forsvare os med de Kanoner, som ikke ere tilstede. Naar den ærede Ordfører, der har omtalt dette Spørgsmaal, sagde, at det ogsaa vilde være heldigt at udsætte Bevillingen, selv efter at man havde taget Bestemmelse om, at det skal være Bagladekanoner i Stedet for Forladningskanoner, vil jeg overfor ham anføre det Samme,